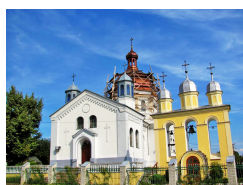

КУЛИКІВ — селище міського типу Жовківського району [Львівської області](#). Куликів. селищ. раді підпорядк. села Великий Дорошів, Костеїв, Малий Дорошів, Мервичі. Знаходиться на р. Думний Потік (притока [Полтви](#), бас. [Західного Бугу](#)), за 16 км від обл. центру, за 12 км від райцентру та за 3 км від однойм. залізнич. станції. Площа 2,9 км². За переписом насел. 2001, проживали 3908 осіб (складає 109,1 % до 1989); станом на 2015 — 4022 особи; переважно українці. Через смт проходить автомагістраль Львів-Варшава. Тут виявлені залишки давньорус. городища 11-12 ст. За нар. переказами, назва походить від птаха кулик. Існує також припущення, що тут був один з оборон. пунктів на шляху до Львова — «стовп» Кулика. Уперше згадується в акті галиц. єпископа Якуба 1399. У 15 ст. поселення також називали Бош. 1569 надано Маґдебур. право. 1578 у К. працювали 2 кушнірі, 2 бондарі, 2 пивовари, 4 пекарі, 6 шевців, 2 кравці, 2 ткачі, 2 ковалі. Жит. брали участь у Визв. війні під проводом Б. Хмельницького. Неподалік від К. до 1744 розташовувався жін. василіян. монастир Воздвиження Чесного Хреста Господнього (уперше згадується в писем. джерелах 1680). У різні роки К. належав Куликівським, Гербуртам-Одновським, Собеським, Муравським, Радзивіллам. Польс. король Ян III Собеський заснував ткац. ф-ку. Після 1-го поділу Польщі 1772 — у складі Австрії (від 1867 — Австро-Угорщина). Під час 1-ї світової війни була зруйнована

центр. частина м-ка, згоріло бл. 300 будинків. У серпні 1914 на г. Червоний Камінь (вис. 353 м) діяв обсервац. пункт австр. військ. 1919-39 — у складі Польщі, від 1939 — УРСР. 1910 мешкало 3914 (2492 українці, 352 поляки, 1067 євреїв), 1921 — 2886 (835 українців) осіб. У міжвоєнні роки було розвинуте ремісництво. Вироби місц. шевців і чинбарів — «куликов. бути» — відомі у всій Галичині. Від червня 1941 до липня 1944 — під нім.-фашист. окупацією. Від 1940 — смт. 1940-59 — райцентр. До серед. 1950-х рр. діяло підпілля ОУН-УПА. 1959 мешкало бл. 2,9 тис., 1970 — 3,2 тис., 1979 — 3,4 тис., 1999 — 3,6 тис. осіб. Нині у К. — заг.-осв. школа, дитсадок; Нар. дім, б-ка, музей історії; лікарня; відділ. З-х банків. Нар. аматор. колективи: хор «Джерело», театр. Діють реліг. громади УГКЦ (2) і РКЦ. Пам'ятки архітектури: костел св. Миколая (1538, розписи 1854, художник А. Качмарський), церкви Успіння Пресв. Богородиці та св. великомученика Димитрія (обидві збудовані 1901 на місці старіших храмів). Збереглися залишки земляних бастіонів замку (пристосовані під трибуни стадіону). Встановлено пам'ятник Т. Шевченку. Серед видат. уродженців — Герой України, актор, нар. арт. УРСР і СРСР Б. Ступка; євр. вчений 19 ст. С. Блох, хімік, академік НАНУ [М. Лозинський](#), хімік [М. Дикий](#), фахівець у галузі хірург. стоматології [В. Люрик](#), геолог [О. Ступка](#); письменник, громад. діяч [С. Лепкий](#), письменниця [А. Турчинська](#), педагог [С. Шах](#).

[М. І. Дзюдзя](#), [Л. М. Бова](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Куликів / М. І. Дзюдзя, Л. М. Бова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51294>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).